16/08/2020

“Όνειρο στη Σουμελά…”

/ Γνώμες

«Καὶ ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου,
καὶτοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ’ αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ
σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα. …καὶ ἐπροφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν,

συναγωγὴ πολλὴ
σφόδρα», (Ιεζ. 37, 1-10).

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζάμπιας κ. Ιωάννου

Χίλιες φορές κι αν άκουσα αυτά τα λόγια κάθε Μ. Παρασκευή ποτέ δεν έκανα τούτες τις σκέψεις, ποτέ δεν τα ένιωσα στην καρδιά μου τόσο βαθιά, ποτέ μου δεν κατενόησα με τόση ενάργεια το νόημα τους, ποτέ δεν τα έζησα τόσο ζωντανά όσο σήμερα (15/8/2020, εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου) στο Μέγα Μοναστήρι της Σουμελά… Σαν να
στάθηκε την ώρα της Λειτουργίας σε μια γωνιά ο Προφήτης Ιεζεκιήλ με το ειλητάριό του και τούτα τα λόγια ανέβηκαν στην καρδιά μου. Και τότε τα μάτια της ψυχής είδαν καθαρά… Και ιδού… Μέσα
στο Μυστήριο το ατίμητο και υπερφυές ήταν όλοι τους εκεί. Γέμισε το Βασιλομονάστηρο της μόνης Βασίλισσας και Δέσποινας, της Σουμελιώτισσας Παναγίας, με μυριάδες μυριάδων• αμέτρητες ψυχές
από τα βάθη των αιώνων και απ’ των καιρών τις άκρες. Εκεί οι άγιοι κτήτορες Βαρνάβας και Σωφρόνιος, εκεί κι οι Μεγαλοκομνηνοί περιβεβλημένοι την πορφύρα και τους βαρύτιμους σάκους,
εκεί οι ευσεβείς του Πόντου οικήτορες αείποτε της Κυρίας Θεοτόκου θεράποντες και προσκυνητές.

Και μια ψυχή σαν να πλησίασε πιότερο την άγια Τράπεζα, όπου εθύετο το Δεσποτικό Σώμα… Γνώριμη και οικεία παρουσία, Λευίτης του Κυρίου πολιός και σεβάσμιος… «Δαμιανού πρεσβυτέρου» σαν να
ακούστηκε και πάλι είδα καθαρά… Όλη μου τη γενιά και τη φύτρα κι ο μακάριος πάππος μου, ο ιερέας Δαμιανός, κορυφαίος σε τούτο το χορό των σεσωσμένων και πίσω του οι μάρτυρες του Πόντου, οι
ξεριζωμένοι και κατατρεγμένοι, τα νήπια τα αθώα βορά των θηρίων, και οι κόρες οι ατιμασμένες και πιο αγνές από το χιόνι… Όλων ετούτων τα οστά, λείψανα αγιασμένα, συνάχθηκαν από τα τέσσερα
σημεία του ορίζοντα και σε αυτή τη Λειτουργία ανέζησαν και στάθηκαν και προσκύνησαν τον Βασιλέα της Δόξης και την Παναγία Μητέρα Του. Γιατί σε κάθε Λειτουργία είμαστε όλοι μαζί, οι
τωρινοί και οι αλλοτινοί, οι εγγύς και οι μεμακρυσμένοι, οι ζώντες και οι κεκοιμημένοι…

Και το όνειρο το παιδικό της Σουμελά έγινε σήμερα πραγματικότητα… Μα πάλι ίσως και να μην ήταν όνειρο γιατί τίποτα πιο αληθινό και πιο μεγάλο δεν υπάρχει απ’ την Ανάσταση και τη Λειτουργία. Ας
είναι τα έτη του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου πολλά και ευλογημένα

που με τη σοφία και τη σύνεσή Του κατόρθωσε να λειτουργείται και πάλι το σέβασμα αυτό της Παναγιάς μας και της
Ρωμιοσύνης το πάντιμο. Και η ευγνωμοσύνη της καρδιάς μου άμετρη...

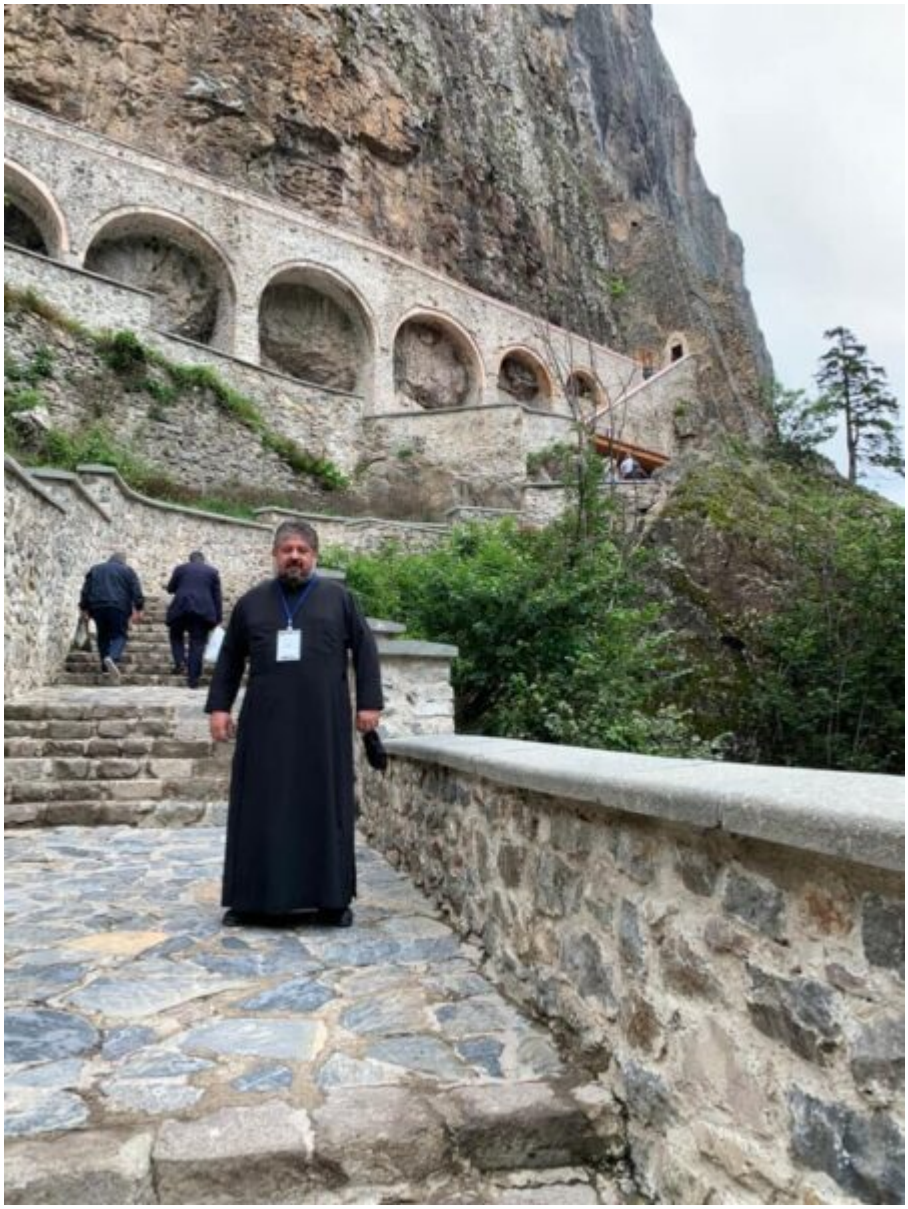

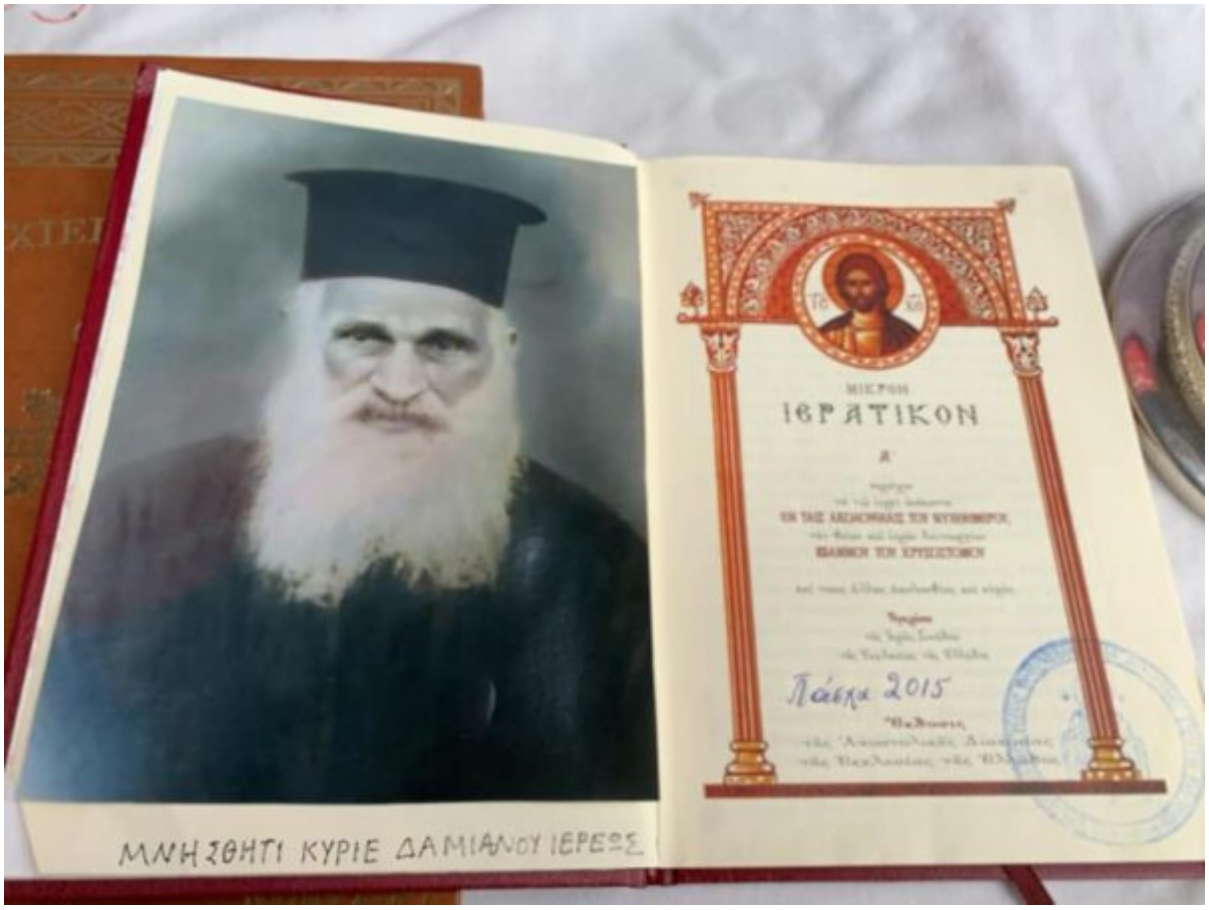
ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΚΥΡΙΕ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΙΒΡΑΤΙΚΟΝ
Πάσχα 2015